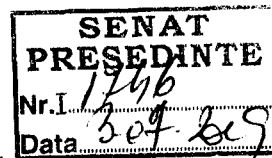

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

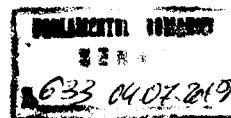
Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1990A/2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
NR. 5484 / 03 JUL 2019

Domnului
CĂLIN CONSTANTIN ANTON POPESCU-TARICEANU
Președintele Senatului

633/016

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea de neconstituționalitate formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal referitor la Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 2 septembrie 2019 (inclusiv în format electronic la adresa de mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 18 septembrie 2019.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

Prof. univ. dr. VALER DORNEANU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 19907, 2019

Parlamentul României
Camera Deputaților
Cabinet Secretar general

București, 02 iulie 2019
Nr. 2/5479

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ
NR. 5448 / 02 JUL 2019

ORA 16¹⁰

Domnului Valer DORNEANU
Președintele Curții Constituționale

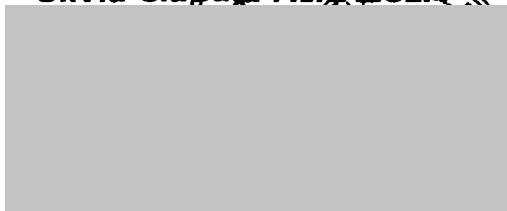
Stimate domnule Președinte,

Vă trimitem, alăturat, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal referitor la Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (Plx nr.128/2017).

Cu aleasă considerație,

SECRETAR GENERAL

Silvia Clăudia MIHALCEA

ROMANIA

Parlamentul României
Camera Deputaților

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/5479/02.06.2018

Parlamentul României
CAMERA DEPUTAȚILOR
GRUP PARLAMENTAR PNL
Nr. 35-15/334
Ziua 02 Luna 07 Anul 2019

Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

telefon: (021) 414 10 70

fax: (021) 414 10 72

email: pnl@cdep.ro

Către,

Secretariatul General al Camerei Deputaților

Doamnei Silvia Claudia MIHALCEA

Doamnă Secretar General,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și în baza art. 15, alin.(1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în numele semnatarilor, vă înaintăm **Sesizarea** la Curtea Constituțională cu privire la *Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 128/2017)*, adoptată de Camera Deputaților în ședința din data de 26.06.2019, în calitatea de cameră decizională.

Lider Grup PNL,

Dep. **Raluca TURCAN**

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Domnului Valer Dorneanu,

Președintele Curții Constituționale a României

DOMNULE PREȘEDINTE,

În conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituția României și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deputații menționați în anexa atașată formulăm prezenta

SEZIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (PL-x nr. 128/2017), pe care o considerăm neconformă cu o serie de prevederi din Constituția României, pentru motivele expuse în continuare.

I.) SITUAȚIA DE FAPT

În ședința Guvernului din 16 noiembrie 2016 a fost adoptată *Ordonanța de urgență privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative*. O.U.G nr. 83/2016 a fost publicată în Monitorul Oficial cu numărul 964 din data de 29 noiembrie 2016.

Conform fișei propunerii legislative (**PL-x nr. 128/2017**), obiectul de reglementare îl reprezintă, în principal, modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.12/1998, precum și a Ordonanței de urgență nr.40/2015.

Principalele modificări vizau:

- reglementarea încheierii de către Ministerul Transporturilor a contractelor de servicii publice cu operatorii de transport feroviar în cadrul cărora se stabilesc obligațiile de serviciu public de interes național în vederea furnizării de servicii

de transport adecvate, precum și a compensației de serviciu public, în conformitatea cu prevederile Regulamentului nr.1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului;

- reglementări privind veniturile, închirierea, cheltuielile pentru investiții,

reparații, modernizări și/sau dezvoltări ale infrastructurii feroviare publice, zona de siguranță și protecție, pentru administratorul infrastructurii feroviare;

- modificarea și completarea O.U.G. nr.40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014-2020, precum și a OUG nr.7/2016 privind unele măsuri pentru accelerarea implementării proiectelor de infrastructură transeuropeană de transport, cu măsuri care să eficientizeze implementarea proiectelor de infrastructură.

În data de 21.11.2016, Consiliul Legislativ a avizat favorabil, cu unele observații și propuneri, acest proiect de lege.

Cu indicativul L633/27.12.2016, Proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, a fost înregistrat la Senat pentru dezbateră.

În data de 08.02.2017, proiectul de lege pentru aprobarea OUG 83/2016 a fost adoptat de Senat cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României.

Ulterior, în data de 14.02.2017 proiectul a fost prezentat în Biroul Permanent al Camerei Deputaților pentru dezbateră și trimis pentru raport la: Comisia pentru buget, finanțe și bănci și la Comisia pentru transporturi și infrastructură.

Din partea Comisiei juridice, de disciplină și imunități, a Comisiei pentru afaceri europene și a Comisiei pentru administrație publică și amenajarea teritoriului s-au primit avize favorabile.

În 29.05.2019, din partea Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și a Comisiei pentru transporturi și infrastructură, s-a primit un raport favorabil aprobării Ordonanței de urgență nr.83/2016 (89 amendamente admise, 5 amendamente respinse).

În data de 03.06.2019, raportul a fost înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților.

În data 26.06.2019, proiectul de lege pentru aprobarea OUG nr. 83/2016 a fost adoptat de Camera Deputaților (rezultat vot pentru=186, contra=86,

abțineri=4), iar în 1.07.2019, forma adoptată a fost depusă la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii.

Proiectul de lege face parte din categoria legilor organice.

MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE

1. Legea de aprobare a OUG nr.83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative încalcă dispozițiile art.61 alin.(2) din Constituție

Reglementarea supusă criticii de neconstituționalitate încalcă principiul bicameralismului consacrat de dispozițiile art.61 alin.(2) din Constituția României și dezvoltat pe calea jurisprudenței constituționale prin numeroase decizii ale Curții Constituționale. Prin Decizia nr. 377/2017 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a prevederilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională, referitor la principiul bicameralismului, a arătat:

„Dezbaterea parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce proiectului de lege sau propunerii legislative adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze în mod exclusiv, ceea ce contravine principiului bicameralismului [Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 30 aprilie 2008, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 53].

Curtea a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă, se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea cumulativă a celor două criterii este de natură a afecta

principiul constituțional care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ [Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 29, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 54].

Stabilind limitele principiului bicameralismului, Curtea a apreciat că aplicarea acestui principiu nu poate avea ca efect deturnarea rolului de Cameră de reflecție a primei Camere sesizate în sensul că aceasta ar fi Camera care ar fixa în mod definitiv conținutul proiectului sau propunerii legislative (și, practic, conținutul normativ al viitoarei legi), ceea ce are drept consecință faptul că cea de-a doua Cameră, Camera decizională, nu va avea posibilitatea să modifice ori să completeze legea adoptată de Camera de reflecție, ci doar posibilitatea de a o aproba sau de a o respinge. Sub aceste aspecte este de netăgăduit că principiul bicameralismului presupune atât conlucrarea celor două Camere în procesul de elaborare a legilor, cât și obligația acestora de a-și exprima prin vot poziția cu privire la adoptarea legilor [Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 55]. Bicameralismul nu înseamnă ca ambele Camere să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice, în Camera decizională putând exista abateri inerente de la forma adoptată de Camera de reflecție, desigur, fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/propunerii legislative. A nega posibilitatea Camerei decizionale de a se îndepărta de la forma votată în Camera de reflecție ar însemna limitarea rolului său constituțional, iar caracterul decizional atașat acesteia devine iluzoriu. S-ar ajunge la un veritabil mimetism în sensul că cea de-a doua Cameră se va identifica, în cea ce privește activitatea sa legislativă, cu prima Cameră, neputându-se îndepărta în niciun fel de la soluțiile legislative pentru care a optat prima Cameră, ceea ce este contrar, până la urmă, chiar ideii de bicameralism. Prin urmare, nu se poate susține încălcarea principiului bicameralismului atât timp cât legea adoptată de Camera decizională se referă la aspectele principiale pe care le-a avut în vedere propunerea/proiectul de lege în forma sa însușită de Camera de reflecție. În acest sens, modificările aduse formei adoptate de Camera de reflecție trebuie să cuprindă o soluție legislativă care păstrează concepția de ansamblu a acesteia și să fie adaptate în mod corespunzător, prin stabilirea unei soluții legislative alternative/complementare care nu se abate de la forma adoptată de Camera de reflecție, în condițiile în care aceasta este mai cuprinzătoare sau mai bine articulată în cadrul ansamblului legii, cu realizarea

anumitor coroborări inerente oricărei modificări [Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragrafele 37, 38].

Art. 75 alin. (3) din Constituție, folosind sintagma „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări. Curtea a subliniat că, în acest caz, Camera decizională nu poate, însă, modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator [Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 56].

Modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra propunerii legislative adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze în mod exclusiv, ceea ce contravine principiului bicameralismului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008 sau Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, paragraful 28).

Legea este, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament, drept care autoritatea legiuitoare trebuie să respecte principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură Cameră [Decizia nr. 1.029 din 8 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008, Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, Decizia nr. 355 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 8 iulie 2014, paragraful 38, Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, paragraful 39, Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, paragraful 29, sau Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, paragraful 32].”(paragraf 43-48)

Forma actului normativ criticat, adoptat de Camera Deputaților, în calitate de cameră decizională, are un conținut juridic care diferă în mod esențial de conținutul juridic al aceluiași act normativ dezbătut și adoptat de Senat, în calitate de primă cameră sesizată.

Evidențiem în acest sens introducerea în camera decizională a unor amendamente care modifică esențial conținutul juridic al reglementării comparativ cu forma dezbătută de prima cameră sesizată. În concret ne referim la art. III, cu următorul conținut:

„Art. III. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, Autoritatea pentru Reformă Feroviară se subrogă în drepturile și obligațiile Ministerului Transporturilor prevăzute de metodologiile aferente facilităților pentru anumite categorii sociale destinate transportului public feroviar de călători, acordate potrivit art. 53 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către societățile comerciale, rezultate din reorganizare, dar și de alți operatori licențiați de transport feroviar călători.”

Dispozițiile art. III din legea supusă criticii de neconstituționalitate instituie subrogarea în drepturile și obligațiile Ministerului Transporturilor de către o autoritate publică subordonată acestuia, respectiv Autoritatea de Reformă Feroviară, în materia aplicării facilităților acordate pentru anumite categorii sociale, destinate transportului feroviar de călători.

Instituirea subrogației creează drepturi și obligații, deduse din dispoziția legală, în sarcina unei instituții care până la intrarea în vigoare a Legii de aprobare a OUG nr.83/2016 nu le exercita, ceea ce constituie o modificare esențială de conținut juridic al actului normativ supus criticii de neconstituționalitate.

Prin subrogarea în drepturile și obligațiile Ministerului Transporturilor, Autoritatea de Reformă Feroviară preia activul și pasivul ministerului în materia acordării de facilități/subvenții unor categorii de operatori economici în domeniul transportului de călători, inclusiv litigiile pendente în această materie. Din această perspectivă, colateral, considerăm că textul este imprecis, deoarece nu descrie în mod explicit modalitatea în care se va realiza subrogarea în drepturi și obligații, inclusiv în materie judiciară.

Cu privire la realizarea celui alt criteriu esențial al principiului bicameralismului, analiza comparativă ne relevă existența unei forme semnificativ diferite a legii adoptate de camera decizională, Camera Deputaților, față de forma legii adoptate de Senat, deoarece forma legii în Camera Deputaților cuprinde dispoziții structurate de la art. I la art. V, pe când forma legii adoptate de Senat conține un articol unic cu mai multe subpuncte, ceea ce determină concluzia că în camera decizională au fost efectuate modificări substanțiale ale formei legii adoptate de Senat.

În fapt, forma adoptată de Senat a fost completată în Camera Deputaților cu art. II, art. III și art. V, ceea ce constituie o modificare semnificativă a formei actului normativ adoptat de Senatul României în calitate de primă cameră sesizată.

În raport cu cele arătate mai sus, vă adresăm rugămintea de a constata că legea de aprobare a OUG nr.83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

este neconstituțională în ansamblul său, deoarece încalcă principiul bicameralismului consacrat de art.61 alin.(2) din Constituția României.

2. Dispozițiile pct.28 al art. I cu referire la art. II din OUG nr.83/2016 din Legea de aprobare a OUG nr.83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative încalcă principiul separației puterilor în stat consacrat prin dispozițiile art.1 alin.(4) din Constituția României.

În conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, autoritățile de rang constituțional au obligația de a realiza principiul colaborării loiale în sensul cooperării cu bună credință pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin fără a aduce atingere competențelor celorlalte autorități și în sensul asigurării respectului față de Constituție nefiind permise acțiuni sau inacțiuni care să încalce sau să nesocotească atribuțiile altor autorități de rang constituțional.

Prin urmare, o instanță de judecată are obligația de a pronunța hotărâri numai în aplicarea legii nefiindu-i permisă abrogarea, completarea sau modificarea unei norme legale edictate de legiuitorul original sau delegat. Tot astfel, legiuitorului nu îi este permis ca printr-o lege sau executivul printr-un act de aplicare să procedeze la anularea efectelor unei hotărâri judecătorești.

Transgresând limitele acestui principiu, legiuitorul a procedat prin conținutul pct.28 din art. I cu referire la art. II din OUG nr.83/2016 la lipsirea de efecte juridice a unei hotărâri judecătorești, respectiv a sentinței civile nr 2168 / 8 iunie 2017, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a, contencios administrativ și fiscal, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 1071/28.02.2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Prin aceasta s-a stabilit că „Ministerul Transporturilor are obligația de a pune în executare măsurile dispuse de Curtea de Conturi prin Decizia nr. 111/13/23 august 2016, respectiv:-stabilirea întinderii prejudiciului determinat de plata compensațiilor pentru serviciile de transport din pachetul minim social în lipsa actelor adiționale de actualizare pe anul 2015 a contractelor de servicii publice încheiate cu operatorii de transport feroviar, aprobate prin HG nr. 74/2012, HG. Nr. 455/2014 și HG nr. 1112/2014 și recuperarea acestuia, potrivit legii (punctul II.7 din Decizie); -stabilirea întinderii prejudiciului determinat de decontarea nelegală către S.C. METROREX S.A., pe perioada legală de prescripție, a cuantumului gratuităților acordate pentru călătoria cu metroul unor categorii sociale de beneficiari, în condițiile neaprobării valorii călătoriei simple cu metroul utilizată la calculul facilităților, recuperarea acestuia și virarea la bugetul de stat, în condițiile legii (punctul II.8 din Decizie).

Prin norma juridică cuprinsă la pct.28 a art. I cu referire la art. II din OUG nr.83/2016 din legea supusă controlului de constituționalitate legiuitorul încadrează în sfera contabilă de cheltuieli, compensațiile acordate operatorilor de

transport feroviar de călători pentru serviciile prestate în anul 2015 deși o parte dintre acestea au fost declarate nelegale de către instanța supremă prin decizia antecitată iar Curtea de Conturi nu a acordat Ministerului Transporturilor certificatul de descărcare de gestiune pentru acestea. Textul criticat are următorul conținut:

„Art. II. – Compensația acordată operatorilor de transport feroviar de călători pentru serviciile prestate în anul 2015 se recunoaște drept cheltuială în situațiile financiare ale Ministerului Transporturilor.”

Includerea în categoria cheltuielilor, în situațiile financiare ale Ministerului Transporturilor, a compensațiilor declarate nelegale, printr-o normă juridică cu caracter de lege, deși instanța de judecată a constatat că reprezintă prejudiciu adus bugetului de stat dispunând recuperarea acestora, constituie o încălcare a principiului separației puterilor în stat prin lipsirea de efecte a unei hotărâri judecătorești, prin lege, ceea ce nu este admisibil într-un stat de drept.

Pentru a repune în echilibru puterile statului și a asigura realizarea principiului separației puterilor în stat vă solicităm să constatați că dispozițiile pct.28 din art. I, cu referire la art. II din OUG nr.83/2016, din cuprinsul legii de aprobare a OUG nr.83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt neconstituționale.

În drept, ne întemeiem sesizarea atât pe dispozițiile art. 133, alin.(3) din Regulamentul Camerei Deputaților, cât și pe dispozițiile art. 15, alin.(1) și alin.(2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

TABEL CU SUSTINĂTORII SESIZĂRII LA CURTEA
CONSTITUTIONALĂ A LEGII PENTRU APROBAREA OUG 83/2016

PRIVIND UNELE MĂSURI DE EFICIENTIZARE A IMPLEMENTĂRII
PROIECTELOR DE INFRASTRUCTURĂ DE TRANSPORT, UNELE MĂSURI
DOMENIUL TRANSPORTURILOR, PRECUM ȘI PENTRU MODIFICAREA ȘI
COMPLETAREA UNOR ACTE NORMATIVE (PLX 123/2019)

Nr. Crt.	Nume	Semnătura
1.	Turcan Raluca	
2.	Andronache Gabriel	
3.	Achiței Vasile Cristian	
4.	Alexe Costel	
5.	Anastase Roberta Alma	
6.	Ardelean Ben Oni	
7.	Balan Ioan	
8.	Bica Dănuț	
9.	Bodea Marius	
10.	Bode Lucian Nicolae	
11.	Boroianu Robert Aurel	
12.	Buican Cristian	
13.	Bumb Sorin-Ioan	
14.	Calista Mara Daniela	
15.	Cherecheș Florica	
16.	Cherecheș Viorica	
17.	Cozmanciuc Mugur	
18.	Culeafă Mihai	
19.	Cupșa Ioan	
20.	Dobre Victor Paul	

21.	Dobrovie Matei-Adrian	
22.	Fădor Angelica	
23.	Gheorghe Daniel	
24.	Gheorghe Tinel	
25.	Gheorghiu Bogdan	
26.	Ghilea Gavriila	
27.	Giugea Nicolae	
28.	Gudu Vasile	
29.	Heiuș Lucian	
30.	Huțucă Bogdan Iulian	
31.	Ioniță Antoneta	
32.	Ionescu George	
33.	Leoreanu Laurențiu	
34.	Lungu Tudorița	
35.	Mareș Mara	
36.	Mihalescul Dumitru	
37.	Moldovan Sorin-Dan	
38.	Neagu Nicolae	
39.	Nicoară Romeo Florin	
40.	Olar Corneliu	
41.	Oprea Dumitru	
42.	Oros Nechita-Adrian	
43.	Palăr Ionel	
44.	Pirtea Marilen	
45.	Popescu Pavel	

46.	Popescu Virgil Daniel	
47.	Preda Cezar	
48.	Predoiu Marian-Cătălin	
49.	Prișcă Razvan Sorin	
50.	Raețchi Ovidiu- Alexandru	
51.	Răcuci Claudiu Vasile	
52.	Roman Florin Claudiu	
53.	Romanescu Cristinel	
54.	Săftoiu Ana- Adriana	
55.	Schelean-Somfelean Valeria Diana	
56.	Sitterli Ovidiu-Ioan	
57.	Sighiartău Robert Ionatan	
58.	Stamatian Vasile Florin	
59.	Stroe Ionut Marian	
60.	Șișcu George	
61.	Șovăială Constantin	
62.	Ștefan Ion	
63.	Știrbu Gigel Sorinel	
64.	Trăilă Cristina	
65.	Varga Glad-Aurel	
66.	Varga Vasile	
67.	Vîlceanu Dan	
68.	Voicu Mihai	

69. ANDREI ALEXANDRO - IOAN